

Bilag 10.

DANSK SKATTEBORGERFORENING

Dansk Skatteborgerforening skal herved rette følgende henvendelse til ligningslovudvalget i forbindelse med dets behandling af ændringsforslaget til loven om særlig indkomstskat.

Umiddelbart lyder det meget rimeligt, at procentsatsen for den særlige indkomstskat skal forhøjes fra 30 til 40 pct., når det drejer sig om den særlige indkomst, der fremkommer på områder, hvor der har været adgang til afskrivninger, idet de skattemæssige afskrivninger nu normalt betyder en skattebesparelse, der ikke ligger under dette niveau.

I praksis kan 40 pct. imidlertid i en række tilfælde være særdeles meget. Dette gælder således goodwill.

Vi kan som eksempel tage en købmand, der omkring 1950 måtte betale 30.000 kr. for goodwill, da han købte sin forretning. Da indkomsterne gennem de sidste 20 år er firdoblede, svarer 30.000 kr. i 1950 nu til ca. 120.000 kr. Får han derfor ved salg kun 60.000 kr. for kundekredsen, har inflationen reelt fortæret halvdelen af hans goodwillindskud, men alligevel skal han betale kapitalvindingsskat af 30.000 kr., hvis han har ladet goodwill henstå uafskrevet og ellers af indtil 60.000 kr., hvis goodwill er afskrevet helt eller delvis.

På denne måde kan den særlige indkomstskat få karakter af en helt urimelig skat på inflation. Det er ikke kapitalvinding, men kapitaltab, der bliver beskattet.

Naturligvis er det mere uheldigt for ham, hvis ingen længere ville betale ham noget for kundekredsen, således som det efterhånden er ved at blive almindeligt. Men dette kan ikke begrunde, at der skal være en særlig skat på dem, som har tabt mindre i forhold til pengenes realkøbekraft.

Vi kan som et andet eksempel tage en læge eller jurist, der i 1950 har købt praksis for 50.000 kr., og som om et par år kan

sælge den for 150.000 kr. eller måske 200.000 kr., alt efter de nærmere omstændigheder. Får han 200.000 kr., har beløbet nogenlunde samme realkøbekraft som 50.000 kr. i 1950. Han skal imidlertid betale en inflationsskat på 40 pct. eller fra 60.000 kr. til 80.000 kr. efter hans afskrivningsforhold. Yderligere kan han have meget store flytteudgifter, hvis han trækker sig tilbage på grund af alder og tager bolig i en anden by eller egn. Eventuelt bliver han også ramt af kapitalvindingsskatten ved salg af fast ejendom.

Har han ikke en meget stor likvid kapital, kan han komme i store økonomiske vanskeligheder, idet han måske får de 200.000 kr. over en 10-årig afdragsperiode, medens inflationsskatten, flytteudgifter og udbetaling og istandsættelse af en villa-alderdomsbolig kræver f. eks. 250.000 kr.

Da goodwill normalt er knyttet til en livsgering over 25-40 år, ville det teoretisk korrekte være en prisudviklingsregulering af det oprindelige beløb, således at det kun skulle være det beløb, der lå over den regulerede købspris, der blev genstand for beskatning. Så blev der nok forholdsvis sjældent noget at beskatte, da goodwill i dag i de fleste tilfælde spiller en mindre rolle end tidligere.

Hele problemkomplekset med den særlige indkomstskat er så omfattende, at vi mener, at en lovgivning bør underkastes en meget grundig behandling, såvel med hensyn til goodwill, aktier m. v. som med hensyn til de særlige regler for kapitalvindingsskat på fast ejendom.

Der bør ved denne behandling anlægges det hovedsynspunkt, at man skal søge at undgå skat på inflation, og at der skal etableres en rimelig afdragsvis ordning for betalingen af den særlige indkomstskat, når den pågældende skatteyder får den særlige ind-